

ítróttar-sosíalurín ítróttar-sosíalurín ítróttar-sosíalurín

íggjgnum, royndu teir í staðin at trekkja sjálvir.

Málíni

Tá 33 minuttir vóru leiktir, fekk Belgia fyrsta málið.

Scifo fekk bóltin heilt afturi á føroysku baklinjunum beint uttan fyri brotsteigin í høgru síðu. Átlaði at leika innfyri, men Abraham var eftir honum og trýsti hann at spæla bóltin útrá til Lorenzo Straelens, sum var staddur beint uttan fyri brotsteigin í høgru síðu. Hesin lyfti bóltin høgt inn í brotsteigin, har Kurt og Alvi á sjálvum brots-sparksblettinum bardust við tveir belgiumenn um bóltin.

Entin var kortini, at tann eini belgiararinn fekk lyft bóltin til ein púra leysan Marc Wilmots, sum úr sjei metra fjarstøðu við einum klökkureinum heilfuktara sendi bóltin í netið til 1-0.

Tá fimm minuttir vóru leiktir av seinna hálvleiki, fekk Belgia næsta málið. Danny Boffin fintaði Jan Dam á baklinjunum í teirra vinstru síðu, legði innfyri, har Alvi Justinussen við tveimum belgiarum aftan fyri seg við handaru stong rætti hondina upp eftir bóltinum (refleks).

Brotsparakið sendi Scifo høgrumegin Jens Martin, sum fór rættan veg, men

hesaferð eydnaðist ikki kottinum at fáa bóltin – bert millimetrar var hann frá at bjarga.

Tað gjørdist 3-0, tá hálvur tími var leiktur av seinna hálvleiki. Danny Boffin slapp fram við Jan Dam í vinstru síðu og legði innfyri, har Marc Wilmots tveitti seg fram við fremru stong og beindi bóltin í málið.

Føroysku álopin

Hóast tað vóru belgiarar, sum høvdu bóltin og lögdu trýst á føroysku verjuna, so vóru tað føroyingar, ið áttu fyrstu málátøkni á dystinum. Abraham royndi seg, tá fimm minuttir vóru leiktir, við einum langskoti

uttan fyri brotsteigin, tá hann sá belgiska málverjan standa úttaralaga, men skotið endaði beint oman fyri málið.

Einsamalli føroyski álopsmaðurin fekk ikki nógv at arbeiða við í fyrri hálvleiki. Men beint fyri hálvleik høvdu føroyingar eina málátøkni. Eftir innkast frá Alva leikti Kári Torkil frian í vinstru síðu. Torkil skjeyt úr spískum, men málverjin bjargaði – eftir at hava mist bóltin í fyrstu atlegu.

Í fyrstu veruligu átsóknini í seinna hálvleiki fingur føroyingar hornaspark. Tífekest kortini einki burturúr.

Men stutt eftir var gott

samanspel í vinstru síðu millum Kára og Una, ið endaði við, at Kári trekti inn móti miðjuni á brotsteiginum, fintaði ein verjuleikara og fekk seinasta verjuleikaran eftir sær, áðrenn hann leikti til púra frian Torkil Nielsen, ið gjørdi einasta rætta – at smekka til. Men tverri fór skotið beint omanfyri. Hetta var góður máløguleiki, ið átti at givið mál.

Litla løtu seinni varð Allan leiktur leysur í høgru síðu og legði innfyri, har Torkil skallaði upp á mál, men enn einaferð – beint uppum. Aftur ein rísa máløguleiki.

Vantandi hepn

Føroyska liðið leikti ein góðan dyst, sum allir kunnu vera nøgdir við. Hetta var ein sannur liðinnsatur.

Sjálvt um belgiararnir høvdu bóltin fyri tað mesta, so vóru vit ongantíð trýstir í botn.

Tá føroyingar móti endanum eisini frou at leika skipaðan álopsfótbólt, fegnast sjálvst tey belgisku viðhaldsfólkini.

áh

Uni Arge royndir eftir einum bólti, men gevur upp, tí hann er ov langt burturi frá honum. Uttast til høgru á myndini kemur Torkil eisini stundandi.

Allar myndir: ÁLVUR HANSEN

Ganga gamlar gøtur

Samvinnan í stríðnum fyri at yvirliva, er framvegis grundvøllurin, tá landsliðið royndir at standa seg móti sterkum tjóðum

Eingin skal vera íiva úrslitið í Bruxelles leygarkvøldið var betur, enn vit høvdu vónað, og tað var nógv betur enn tað, vit kundu rokna við.

Tá landsliðið 16. oktober 1991 í síðsta EM dystinum tapti 0-2 móti nú sindraða Jugoslavia í Landskrona, var yvirskriftin til dystarumrøðuna í Tíðindablaðnum Sösiálinum 'Aftur á slóina'. Í tí lá staðfestingin av, at landsliðið heldur enn bara at verja

hevdí roynt at leggja størri dent á fítbólts-spælið í dystinum, sum høvdu verið í Eysturriki og Jugoslavia og móti Norðurríki og Danmark í Landskrona. Hóast samanspælið var vordíð betri, sást tað ikki á úrslitunum, og móti Jugoslavia varð aftur farið til stílin frá fyrsta Landskrona dystinum, og so var úrslitið aftur betur.

Í HM kappingini hevur aftur verið roynt at styrkja um

bólts-spælið. Leikurin hevur verið hampuligur – t.d. verður sagt, at besta spælið varð vist móti Kypros á Svanga-skarði – men úrslitini hava verið vánalig. Nú vendu teir aftur til gamla væl roynda snitíð, og úrslitið er væl at liva við.

Har aftur at eydnaðist Jóannes og hinum í verjuni 10 ferðir at fáa belgiumennar í rangstøðufelluna.

Tað mundi kennast sum

lætti, ið var kærkomin, men óvæntaður. Sjálsagt roknastu vit ikki við, at teir, sum av fyrstan tíð gróvu hesa grovina, fóru at detta í hana!

Tá teir gjørdu tað, kunnu vit kanska vóna, at walisararnir í størri mun fara at bita á Bretsk lið plaga at vera ófór at detta í slíkar fellur!

Kemur væl við

Fyri næstu framtíðina hevur góða úrslitið meiri at siga,

enn um landsliðið kom aftur úr Bruxelles við 0-7 tapi, og fleiri hildu, at spælið hekk væl saman. Áhugin fyri liðnum hevur verið stóðugt minkandi, men einki er at ívast í, at dysturin leygar-kvøldið ger, at eina staðni millum 1.500 og 2.000 áskoðarar fleiri koma á Svanga-skarð um tvær vikur, enn tað høvdu komið, um talan var um stórsorl. Í núverandi støðu telur hetta ógvuliga

nógv.

Siggja vit avrikið móti Belgia yvir eitt longri títarskeið, so er eingin orsök at hanga við høvðinum vegna reseptina, ið varð nýtt hesaferð. Tí talan var ikki bara um at verja, gýppa langt upp og fram og at gera fríspørk og hornaspørk. Stríðsviljin og samvinnan bar eisini við sær plass fyri samanspæli – serliga síðstu 20 minuttirnar.